

มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่องการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การเขียนสร้างสรรค์และเจตคติต่อการเรียนกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ระหว่างกลุ่มที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบสร้างสรรค์ความรู้ด้วยเทคนิคระดมสมองกับการจัดการเรียนรู้แบบโยนิโสมนสิการ ครั้งนี้เป็น การวิจัยกึ่งทดลอง ผลการวิจัยสามารถสรุปผล อภิปรายผล และให้ข้อเสนอแนะ ดังนี้

วัตถุประสงค์ สมมติฐาน และวิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การเขียนสร้างสรรค์และเจตคติ ต่อการเรียนกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนวัดราชปัทม และโรงเรียนกระทุ่มราย (วิบูลย์วิทยาคม) อำเภอเมืองอ่างทอง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา อ่างทอง ระหว่างกลุ่มที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบสร้างสรรค์ความรู้ด้วยเทคนิคระดมสมองกับการจัดการเรียนรู้แบบโยนิโสมนสิการ โดยมีสมมติฐานของการวิจัยว่าผลสัมฤทธิ์การเขียน สร้างสรรค์และเจตคติต่อการเรียนกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ระหว่างกลุ่มที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบสร้างสรรค์ความรู้ด้วยเทคนิคระดมสมองแตกต่างกับ กลุ่มที่จัดการเรียนรู้แบบโยนิโสมนสิการ กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้คือนักเรียนชั้นประถมศึกษา ปีที่ 5 โรงเรียนวัดราชปัทม และโรงเรียนกระทุ่มราย (วิบูลย์วิทยาคม) อำเภอเมืองอ่างทอง สังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาอ่างทอง ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2552 จำนวน 2 ห้องเรียน จำนวน นักเรียน 20 คน เป็นห้องเรียนตามสภาพจริง (Intact group) ทำการสุ่มอย่างง่ายโดยวิธีจับฉลาก กลุ่มแรกเป็นกลุ่มทดลองที่ 1 โรงเรียนวัดราชปัทม จำนวน 10 คนได้รับการจัดการเรียนรู้แบบ สร้างสรรค์ความรู้ด้วยเทคนิคระดมสมอง และกลุ่มหลังเป็นกลุ่มทดลองที่ 2 โรงเรียนกระทุ่มราย (วิบูลย์วิทยาคม) จำนวน 10 คน ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบโยนิโสมนสิการ ใช้เวลาจัดการเรียนรู้ จำนวน 20 ชั่วโมง

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แผนการจัดการเรียนรู้ตามแบบสร้างสรรค์ความรู้ด้วย เทคนิคระดมสมองกับแผนการจัดการเรียนรู้แบบโยนิโสมนสิการ แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์การ เขียนสร้างสรรค์ และแบบสอบถามวัดเจตคติต่อการเรียนกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ใช้ โปรแกรมคอมพิวเตอร์ SPSS วิเคราะห์ข้อมูลเพื่อตรวจสอบสมมติฐานด้วยสถิติวิเคราะห์ความ แปรปรวนหลายตัวแปร

สรุปผลการวิจัย

ผลการวิจัยครั้งนี้ พบว่า

1. ผลสัมฤทธิ์การเขียนสร้างสรรค์ของกลุ่มทดลองที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบสร้างสรรค์ความรู้ด้วยเทคนิคระดมสมองกับการจัดการเรียนรู้แบบโยนิโสมนสิการ ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
2. เจตคติต่อการเรียนกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยของกลุ่มทดลองที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบสร้างสรรค์ความรู้ด้วยเทคนิคระดมสมองกับการจัดการเรียนรู้แบบโยนิโสมนสิการ ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

อภิปรายผล

จากการศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การเขียนสร้างสรรค์และเจตคติต่อการเรียนกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ระหว่างกลุ่มที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบสร้างสรรค์ความรู้ด้วยเทคนิคระดมสมองกับการจัดการเรียนรู้แบบโยนิโสมนสิการ อภิปรายผลเป็น 2 ประเด็น คือ ด้านผลสัมฤทธิ์การเขียนสร้างสรรค์และด้านเจตคติต่อการเรียนกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยได้ดังนี้

1. ด้านผลสัมฤทธิ์การเขียนสร้างสรรค์ พบว่าผลสัมฤทธิ์การเขียนสร้างสรรค์ของนักเรียนกลุ่มที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบสร้างสรรค์ความรู้ด้วยเทคนิคระดมสมองกับการจัดการเรียนรู้แบบโยนิโสมนสิการ ไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมุติฐานนี้อาจเนื่องมาจากสาเหตุดังต่อไปนี้

- 1.1 การจัดการเรียนรู้แบบสร้างสรรค์ความรู้ด้วยเทคนิคระดมสมอง เป็นการจัดการเรียนรู้ที่ยึดผู้เรียนเป็นศูนย์กลางการเรียนรู้ โดยมุ่งส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้และสร้างความรู้ด้วยตนเอง จึงเป็นการเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ลงมือปฏิบัติจริงทางด้านการคิดและการนำไปใช้ ซึ่งส่งผลให้ผู้เรียนเกิดความคิดที่เป็นอิสระ มีความคิดที่หลากหลาย กล้าคิดมากขึ้น และสามารถนำความคิดไปพัฒนาผลสัมฤทธิ์การเขียนสร้างสรรค์ได้สูงขึ้น เพราะการจัดการเรียนรู้แบบสร้างสรรค์ความรู้เป็นกระบวนการเรียนรู้ที่ผู้สอนจัดสถานการณ์ให้ผู้เรียนสร้างองค์ความรู้ใหม่ของตนเอง จากการศึกษา คิด ค้นคว้า ทดลอง ระดมสมอง ใบความรู้ แหล่งเรียนรู้ต่าง ๆ ซึ่งจะมีการเชื่อมโยงความรู้ใหม่กับความรู้เดิมเป็นฐาน เมื่อสร้างความรู้ใหม่แล้วผู้สอนจะให้ตรวจสอบหรือประเมินความรู้ใหม่ เมื่อเกิดความเข้าใจชัดเจนก็จะให้ผู้เรียนนำความรู้ไปใช้ในสถานการณ์ต่าง ๆ ซึ่งไพจิตร สะดวกการ (2542 : 74) กล่าวว่าในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนตามแนวคิดสร้างสรรค์ความรู้ไม่มีสูตรสำเร็จ กล่าวคือ ผู้สอนสามารถนำแนวคิดดังกล่าวไปสร้างกระบวนการสอนที่มีขั้นตอนและรายละเอียดแตกต่างกันไปอย่างหลากหลายตามความคิดสร้างสรรค์ของผู้สอนและผู้เรียน

มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา

เพราะแนวคิดสร้างสรรค์ความรู้เน้นการสร้างสรรค์และพัฒนาต่อไปอย่างไม่สิ้นสุด ซึ่งนำไปสู่การเรียนรู้ตลอดชีวิต และจากการที่ผู้วิจัยได้นำเทคนิคระดมสมองเข้าไปผสมผสานในขั้นตอนของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ นั้น เป็นการกระตุ้นให้ผู้เรียนได้คิดและมีการปฏิสัมพันธ์แลกเปลี่ยนความคิดในกลุ่ม เกิดความคิดที่หลากหลายนำไปสู่การเขียนสร้างสรรค์ที่สูงขึ้นดังที่วิจัย ประสิทธิ์วุฒิเวชช์ (2542 : 75) ที่กล่าวว่า การระดมสมองเป็นเทคนิคการสอนที่ดีที่สุดวิธีหนึ่ง ที่สามารถกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดความคิดสร้างสรรค์ โดยเน้นกิจกรรมที่ใช้เวลาไม่มากในการระดมความคิดเห็นต่าง ๆ ด้วยการเน้นให้มีการพิจารณาตัดสินใจนอกจากนี้ยังเป็นการแลกเปลี่ยนประสบการณ์ทำให้เกิดความมั่นใจ ซึ่งส่งผลให้ผลสัมฤทธิ์การเขียนสร้างสรรค์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนวัดราชปักษี กลุ่มทดลองที่ 1 ที่จัดการเรียนรู้แบบสร้างสรรค์ความรู้ด้วยเทคนิคระดมสมอง สูงกว่าก่อนการทดลอง ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของไพรัตน์ คำปา (2541 : บทคัดย่อ) และวรรณมา ชันชชัย (2546 : บทคัดย่อ) พบว่า ผลสัมฤทธิ์หลังทดลองสูงกว่าก่อนทดลอง นอกจากการพัฒนาผลสัมฤทธิ์แล้วยังสามารถพัฒนาความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์สูงกว่าก่อนทดลอง สอดคล้องกับงานวิจัยของเบญจภรณ์ ศรีจันทร์กาศ (2550 : บทคัดย่อ) และปิยะมาศ ดั่งหมาย (2545 : บทคัดย่อ) ที่กล่าวว่า การจัดการเรียนรู้แบบสร้างสรรค์ความรู้ ทำให้ความสามารถการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์ สูงกว่าก่อนทดลอง

จากการสังเกตพฤติกรรมระหว่างการจัดการเรียนรู้แบบสร้างสรรค์ความรู้ด้วยเทคนิคระดมสมอง พบว่า นักเรียนมีความสนใจในการร่วมกิจกรรมการเขียนสร้างสรรค์ ตั้งแต่การเขียนคำ การเขียนวลีและประโยค การเขียนข้อความ จนถึงการเขียนเรื่อง เนื่องจากกิจกรรมที่จัดให้นักเรียนในแต่ละขั้นส่งเสริมให้นักเรียนได้ฝึกแสดงความคิดเห็นอย่างอิสระ ออกมาในรูปของผังความคิด นักเรียนมีความกระตือรือร้น มีบรรยากาศในการเรียนที่สนุกสนาน นักเรียนกล้าคิด กล้าแสดงออก จากการที่ได้ระดมสมอง ยอมรับฟังความคิดเห็นของเพื่อนโดยไม่วิพากษ์วิจารณ์ โดยมีครูเป็นผู้อำนวยความสะดวกในการทำกิจกรรมการเขียนสร้างสรรค์ จึงทำให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ได้เป็นอย่างดี

1.2 การจัดการเรียนรู้แบบโยนิโสมนสิการ เป็นการจัดการเรียนรู้ที่สอนการคิดตามแนวพุทธธรรมที่พระพุทธเจ้าทรงใช้เป็นแนวทางสอนคนให้รู้จักคิด และเข้าใจธรรม คำสั่งสอนของพระองค์ เมื่อนำวิธีคิดตามแนวโยนิโสมนสิการ มาจัดเป็นกระบวนการเรียนรู้ทำให้ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์การเขียนสร้างสรรค์สูงขึ้นคือ นักเรียนได้ใช้ความคิดของตนเองอย่างแท้จริง ความคิดนั้น มีอิสระเป็นของตน นักเรียนได้ฝึกฝนได้ใช้ความคิดตลอดเวลา รู้จักคิดอย่างถูกวิธี และเป็นการคิดที่เป็นกุศล คิดอย่างมีระเบียบ เป็นเหตุเป็นผล รู้จักการคิดวิเคราะห์อย่างลึกซึ้ง ไม่มองเห็นสิ่งต่าง ๆ ตื้น ๆ ผิวเผิน ซึ่งสอดคล้องกับดวงรัตน์ สบายยิ่ง (2549 : 115) ที่กล่าวว่า การจัดการเรียนรู้ตามแนวโยนิโสมนสิการมุ่งเน้นให้ผู้เรียนได้มีโอกาสคิด แสดงออก ปฏิบัติอย่างถูกวิธี คิดอย่างเป็น

ระเบียบ คิดตามแนวทางปัญญา การรู้จักมอง รู้จักพิจารณาสิ่งทั้งหลายตามสภาวะคิดหาสาเหตุ สืบค้นจากต้นเหตุตลอดทาง สามารถใช้ปัญญาแก้ปัญหาได้อย่างเหมาะสม และการที่นักเรียนจะฝึกฝนการคิดได้ดั่งนั้น ต้องสร้างศรัทธาพื้นฐานจากองค์ประกอบ 2 ประการของปัจจัยภายนอก ได้แก่ สิ่งแวดล้อมที่มีบรรยากาศก่อให้เกิดแรงจูงใจ และครูผู้เป็นกัลยาณมิตร เมื่อศรัทธาได้เกิดขึ้น แล้วขอมสนับสนุนให้ปัจจัยภายใน คือวิธีการแห่งปัญญา (โยนิโสมนสิการ) พัฒนาขึ้นตามลำดับ ครูผู้เป็นกัลยาณมิตร จึงเป็นผู้สร้างศรัทธาให้เกิดขึ้น เมื่อศรัทธาเกิดแล้ว ต้องสร้างแรงจูงใจและ สิ่งแวดล้อม ให้ศิษย์เกิดความสนใจใคร่ศึกษา (ฉันทะ) เกิดความตั้งใจแน่วแน่ ในการเรียน เมื่อศรัทธาเกิดขึ้นเป็นแรงผลักดัน เข้าสู่กระบวนการเรียนแล้ว ครูก็จะค่อยๆ เน้นและเพิ่มวิธีการพัฒนา ความคิด และการสร้างเสริมปัญญา โยนิโสมนสิการจะเข้ามามีบทบาทมากขึ้นในกระบวนการเรียน จึงทำให้ผลสัมฤทธิ์การเขียนสร้างสรรค์กลุ่มสาระภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 กลุ่ม ทดลอง 2 สูงกว่าก่อนการทดลอง ซึ่งผลการวิจัยสอดคล้องกับงานวิจัยของชนินฐา เวชรังษี (2550 : บทคัดย่อ) พบว่าการจัดการเรียนการสอนแบบ โยนิโสมนสิการทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิทยาศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ ระดับ .01 และยังสอดคล้องกับพงศ์ จีรพงษ์ (2544 : บทคัดย่อ) พบว่า การจัดการเรียนรู้แบบ โยนิโสมนสิการทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้นซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของโสภิต แจ็งอรุณ (2546 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาค้นคว้า เรื่องการศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเขียนรายวิชาภาษาไทย ท 504 ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนนนทรีวิทยา กรุงเทพมหานคร ที่เรียน โดยวิธีคิดตามแบบ โยนิโสมนสิการ ผลการวิจัยปรากฏว่าจะแนนเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการเขียนรายวิชาภาษาไทย ท 504 หลังเรียนของนักเรียนที่เรียน โดยวิธีคิดตามแบบ โยนิโสมนสิการสูงกว่าคะแนนเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ ก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญ .01 นอกจากการพัฒนาผลสัมฤทธิ์แล้วยังสามารถพัฒนาความสามารถใน การคิดอย่างวิจารณ์ญาณ ซึ่งดวงรัตน์ สบายยิ่ง (2549 : บทคัดย่อ) พบว่าการจัดการเรียนรู้ตามแนว โยนิโสมนสิการ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้ สูงกว่า ก่อนการจัดการเรียนรู้ ซึ่งสอดคล้องกับประกายมาศ โรหิตาคนี (2550 : บทคัดย่อ) พบว่าความเข้าใจ ในการอ่านภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่ได้รับการสอนโดยวิธีสอนแบบโยนิโสมนสิการหลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลอง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากการสังเกตพฤติกรรมระหว่างการจัดการเรียนรู้แบบโยนิโสมนสิการ พบว่า นักเรียน ส่วนใหญ่ทำกิจกรรมต่าง ๆ ด้วยความสนใจ โดยเฉพาะในขั้นตอนแรกที่ครูสร้างบรรยากาศที่เป็น กัลยาณมิตรระหว่างครูกับผู้เรียน ทำให้ผู้เรียนกล้าถาม กล้าคิด กล้าแสดงออกในกิจกรรมต่าง ๆ มีการฝึกการนั่งสมาธิ การฝึกจิตใจให้พร้อม การจัดกิจกรรมกระตุ้นให้ผู้เรียนร่วมกันแสดงออกใน ด้านความคิดและการนำเสนอสิ่งเร้ามาจัดในการเรียนรู้ให้ผู้เรียนเกิดศรัทธาที่จะเรียนรู้ จนถึงขั้นการ

ฝึกฝนวิธีคิดอย่างถูกวิธี จนสามารถแสดงออกทางความคิดได้อย่างอิสระ นำไปสู่การเขียนสร้างสรรค์ได้อย่างสูงขึ้น

ด้วยเหตุผลดังกล่าวข้างต้น จึงกล่าวได้ว่าการจัดการเรียนรู้แบบสร้างสรรค์ความรู้ด้วยเทคนิคระดมสมองกับการจัดการเรียนรู้แบบโยนิโสมนสิการ สามารถพัฒนาผลสัมฤทธิ์การเขียนสร้างสรรค์ของผู้เรียนได้สูงขึ้น ซึ่งดูได้จากคะแนนเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์การเขียนสร้างสรรค์ของนักเรียนหลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลอง แสดงว่าการจัดการเรียนรู้ทั้งสองวิธี สามารถพัฒนาผลสัมฤทธิ์การเขียนสร้างสรรค์ให้สูงขึ้นได้ แต่เมื่อนำมาเปรียบเทียบกันระหว่างการจัดการเรียนรู้แบบสร้างสรรค์ความรู้ด้วยเทคนิคระดมสมองกับการจัดการเรียนรู้แบบโยนิโสมนสิการ ผลปรากฏว่าผลสัมฤทธิ์การเขียนสร้างสรรค์ ของนักเรียนกลุ่มที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบสร้างสรรค์ความรู้ด้วยเทคนิคระดมสมองกับการจัดการเรียนรู้แบบโยนิโสมนสิการไม่แตกต่างกัน อย่างไรก็ตามการจัดการเรียนรู้ทั้งสองวิธี สามารถพัฒนาผลสัมฤทธิ์การเขียนสร้างสรรค์ให้สูงขึ้น ซึ่งต่างมีจุดเด่นที่แตกต่างกัน โดยการจัดการเรียนรู้แบบสร้างสรรค์ความรู้ด้วยเทคนิคระดมสมอง เป็นการจัดการเรียนรู้ที่ส่งเสริมการแสดงความคิดเห็นอย่างอิสระเสรี ทำให้ผู้เรียนกล้าคิด กล้าเขียน ส่วนการจัดการเรียนรู้แบบโยนิโสมนสิการ เป็นการจัดการเรียนรู้ส่งเสริมให้ผู้เรียนเรียนรู้โดยการฝึกสมาธิ และมีสิ่งเร้าประกอบ ทำให้ผู้เรียนมีสติ เกิดความคิดที่ประจักษ์จริง จนส่งผลให้การเรียนรู้ของผู้เรียนเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ และในการจัดการเรียนรู้ทั้งสองวิธีนี้ มีการจัดกิจกรรมต่าง ๆ ที่กระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ โดยการลงมือปฏิบัติกิจกรรมด้วยตนเอง ทำให้มีความกระตือรือร้นในการเรียน มีความคิดที่อิสระ จนส่งผลให้ผลสัมฤทธิ์การเขียนสร้างสรรค์สูงขึ้นซึ่งสอดคล้องกับแนวทฤษฎีพัฒนาการทางสติปัญญาของพียาเจต์ (Piaget) (สุรางค์ โค้วตระกูล, 2545 : 221) ที่กล่าวว่า การจัดสิ่งแวดล้อม กิจกรรมที่คล้ายคลึงกับชีวิตจริง เป็นสิ่งที่จะกระตุ้นให้ผู้เรียนคิดและเกิดการเรียนรู้ที่มีความหมาย และยังสอดคล้องกับอำไพ สุจริตกุล (2538 : 257) และสมิธ (Smith, 1973 : 9) ที่กล่าวว่า การจัดกิจกรรมที่ใช้สถานการณ์ การใช้คำถามต่าง ๆ เป็นเครื่องมือและกลวิธีที่จะกระตุ้นให้ผู้เรียนฝึกคิด รู้จักใช้ความคิด รู้จักการตัดสินใจ รู้จักการกระทำด้วยตนเอง จนผู้เรียนเกิดความคิด พัฒนาความคิดของตนอย่างอิสระและเต็มที่

นอกจากกิจกรรมที่จัดให้แก่ผู้เรียน จนสามารถกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดความกระตือรือร้นแล้ว ยังมีปัจจัยอื่นที่ส่งผลต่อการเรียนรู้ต่อผู้เรียน คือ การมีปฏิสัมพันธ์กันระหว่างผู้เรียน ฝึกการเรียนรู้จากประสบการณ์จริง การใช้สื่อ อุปกรณ์ต่าง ๆ ที่เหมาะสม สามารถพัฒนาให้ผู้เรียนเกิดความคิดอย่างแท้จริง มีอิสระต่อความคิดของตนเอง ได้ฝึกฝนความคิดที่ถูกต้อง จนสามารถนำไปสู่การเขียนสร้างสรรค์ ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของทิสนา แคมมณี (2545 : 94 - 96) ที่กล่าวว่าการเปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีปฏิสัมพันธ์กับสื่อ วัสดุ อุปกรณ์ สิ่งของ หรือข้อมูลต่างๆ ที่เป็นของจริงและมี

ความสอดคล้องกับความสนใจของผู้เรียน โดยผู้เรียนสามารถจัดกระทำ ศึกษา สํารวจ วิเคราะห์ ทดลอง กับสิ่งนั้นๆ จนเกิดเป็นความรู้ ความเข้าใจขึ้น สามารถส่งผลให้ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์การเขียน สร้างสรรค์สูงขึ้นได้

2. ด้านเจตคติต่อการเรียนกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย พบว่า เจตคติต่อการเรียนกลุ่ม สาระการเรียนรู้ภาษาไทยของนักเรียนกลุ่มที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบสร้างสรรค์ความรู้ด้วย เทคนิคระดมสมองกับการจัดการเรียนรู้แบบโยนิโสมนสิการ ภายหลังการทดลองไม่แตกต่างกัน ซึ่ง ไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ สอดคล้องกับงานวิจัยของเตือนใจ ทรงกำพล (2550 : 90) ที่ได้ ศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์และเจตคติต่อวิชาภาษาไทย ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ระหว่างกลุ่มที่ได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้สื่อสิ่งพิมพ์กับการจัดการเรียนรู้แบบปกติ ภายหลังการ ทดลองไม่แตกต่างกัน และสอดคล้องกับบุญชอบ สุขสมพีช (2551 : 80) ด้านเจตคติต่อวิชา ภาษาไทย พบว่า เจตคติต่อวิชาภาษาไทยของนักเรียนกลุ่มที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบโมเดลชิป ปากับกลุ่มที่จัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคระดมสมองผู้ฟังความคิดภายหลังการทดลองไม่แตกต่างกัน และยังสอดคล้องกับประทุมพร ธีระวันธุ์ (2541 : บทคัดย่อ) พบว่า นักเรียนที่ได้รับการสอนโดย วิธีการให้ผู้อ่านเลือกคำที่มีปัญหาจากเรื่องที้อ่าน ระหว่างเพศชายและเพศหญิงมีเจตคติต่อการเรียน ภาษาไทยไม่แตกต่างกัน

จากงานวิจัยดังกล่าวข้างต้นที่พบว่าเจตคติต่อการเรียนกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยของ นักเรียนกลุ่มที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบสร้างสรรค์ความรู้ด้วยเทคนิคระดมสมองกับการจัดการ เรียนรู้แบบโยนิโสมนสิการไม่แตกต่างกัน แต่จากผลการจัดการเรียนรู้ทั้ง 2 วิธี พบว่านักเรียน กลุ่มทดลองทั้ง 2 กลุ่ม เจตคติก่อนเรียนและหลังเรียนสูงขึ้น คงเป็นเพราะในการจัดการเรียนรู้ทั้ง สองแบบนี้ มีการจัดกิจกรรม สื่อการสอน ที่เร้าใจและสนุกสนานเหมาะกับการเรียนรู้ ซึ่งครูเป็นผู้ จัดกิจกรรม สื่อการเรียนรู้ที่หลากหลายให้แก่ นักเรียน เช่น การเล่นเกม การร้องเพลง การฟัง นิทาน การเล่าประสบการณ์จริง ซึ่งเป็นกิจกรรมที่อยู่ในความสนใจของนักเรียนซึ่งสอดคล้องกับ งานวิจัยของอุมา เกียรติศิริโรจน์ (2544 : 59) ที่กล่าวว่า การใช้สื่อและอุปกรณ์หลายอย่าง เช่น รูปภาพ รูปถ่าย หนังสือพิมพ์ จดหมาย บทกลอนเพลง เป็นต้นจะกระตุ้นให้ผู้เรียนกล้าแสดงออก ทั้งทางด้านความคิดเห็นและการเขียน ซึ่งอุปกรณ์การสอนต่าง ๆ นี้จะช่วยเร้าความสนใจของผู้เรียน ได้เป็นอย่างดี และเมื่อนำมาใช้ประกอบกับคำถามปลายเปิดจะช่วยกระตุ้นความคิด ตลอดจนเปิด โอกาสถ่ายทอดความคิดและเรียบเรียงความคิดก่อนที่จะเขียนบรรยาย ส่วนการจัดบรรยากาศใน ห้องเรียนเป็นส่วนที่ช่วยให้นักเรียนอยากเรียนรู้ ครูมีการสอนที่จูงใจ ไม่เคร่งเครียดและมีการ ยอมรับพร้อมกระตุ้นให้นักเรียนคิดอย่างอิสระทำให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ที่สนุกสนาน มีความ สบายใจ กล้าคิดและเขียนอย่างอิสระ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของดวงรัตน์ สบายยิ่ง (2549 : 121)

ที่กล่าวว่า การจัดบรรยากาศการเรียนรู้ทำให้นักเรียนได้มีโอกาสปฏิบัติกิจกรรมด้วยตนเอง ทดลองปฏิบัติ ตัดสินใจในทางเลือกต่าง ๆ ที่ตนเองได้มีส่วนร่วมในกิจกรรมและที่สำคัญอีกประการหนึ่งคือครูผู้สอนเป็นผู้มีบทบาทสำคัญในการที่จะช่วยส่งเสริมให้ผู้เรียนมีเจตคติที่ดีในการเขียน คือครูต้องเป็นกัลยาณมิตรต่อผู้เรียน คอยให้คำปรึกษา ติดตามเอาใจใส่และสนับสนุนให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ ซึ่งอูมา เกียรติศิริโรจน์ (2544 : 59) กล่าวจากการที่ครูเปลี่ยนบทบาทของผู้สอนเป็นผู้ถ่ายทอดความรู้ทั้งหมดมาเป็นผู้ให้คำแนะนำ จะช่วยให้ผู้เรียนได้เรียนรู้กระบวนการใช้ความคิดและพัฒนาการเรียนรู้ของตนเอง ทำให้สามารถถ่ายทอดความคิดเพื่อนำมาพัฒนาการเขียนต่อไปได้อย่างชัดเจนซึ่งจากเหตุผลดังกล่าวทำให้เจตคติต่อการเรียนกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยสูงขึ้น

ข้อเสนอแนะ

จากการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปประยุกต์ใช้ และข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป ดังนี้

1. ข้อเสนอแนะในการจัดการเรียนรู้

1.1 การนำรูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบสร้างสรรค์ความรู้ด้วยเทคนิคระดมสมองกับการจัดการเรียนรู้แบบโยนิโสมนสิการไปใช้ ครูผู้สอนควรศึกษาทำความเข้าใจหลักการและเทคนิคการจัดการเรียนรู้ให้เข้าใจอย่างแจ่มแจ้งก่อน โดยเฉพาะในเรื่องของการจัดการเรียนรู้แบบโยนิโสมนสิการนั้น ครูต้องมีการสร้างบรรยากาศที่เป็นกัลยาณมิตร มีความรู้อย่างแท้จริง มีการฝึกสมาธิ ซึ่งครูต้องเตรียมตัวฝึกให้ถูกวิธีก่อนที่จะนำไปสู่ตัวผู้เรียน เมื่อผู้เรียนได้ปฏิบัติตามในสิ่งที่ถูกต้องแล้ว ผู้เรียนเกิดปัญญา นำไปสู่การเขียนสร้างสรรค์ได้อย่างแจ่มแจ้งต่อไป

1.2 ผลการวิจัยครั้งนี้จะเห็นว่าจัดการเรียนรู้แบบสร้างสรรค์ความรู้ด้วยเทคนิคระดมสมองกับการจัดการเรียนรู้แบบโยนิโสมนสิการสามารถพัฒนาผลสัมฤทธิ์การเขียนสร้างสรรค์และเจตคติต่อเรียนกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยให้สูงขึ้น ครูจึงสามารถนำไปปรับใช้กับการจัดการเรียนรู้เกี่ยวกับทักษะการอ่าน และการพูด ในกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย และกลุ่มสาระอื่นๆ

1.3 การจัดการเรียนรู้แบบสร้างสรรค์ความรู้ด้วยเทคนิคระดมสมองกับการจัดการเรียนรู้แบบโยนิโสมนสิการ มีกิจกรรมที่หลากหลาย มีการใช้สื่อต่าง ๆ ชวนให้นักเรียนสนใจในการเรียนเกิดความสนุกสนาน เช่น เกม นิทาน เพลง รูปภาพ ประสิทธิภาพต่าง ๆ ควรเป็นสิ่งที่เกิดขึ้นในปัจจุบันเพื่อทำให้นักเรียนอยากร่วมกิจกรรมและไม่เกิดความเบื่อหน่าย

มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา

111

2. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรมีการศึกษาเปรียบเทียบการจัดการเรียนรู้แบบสร้างสรรค์ความรู้ด้วยเทคนิคระดมสมองกับการจัดการเรียนรู้แบบโยนิโสมนสิการ กับตัวแปรด้านอื่น ๆ เช่น การคิดวิเคราะห์ ความรับผิดชอบ ความคงทนต่อการเรียนรู้ เป็นต้น

2.2 ควรมีการศึกษาเปรียบเทียบการจัดการเรียนรู้แบบสร้างสรรค์ความรู้ด้วยเทคนิคระดมสมองกับการจัดการเรียนรู้แบบโยนิโสมนสิการ กับการจัดการการเรียนรู้รูปแบบอื่น ๆ เพื่อนำไปพัฒนาต่อยอดให้ดีขึ้นและเหมาะสมมากยิ่งขึ้น เช่น การจัดการเรียนรู้แบบ 4 MAT การจัดการเรียนรู้เทคนิคการคิดแบบหมวก 6 ใบ เป็นต้น

2.3 ควรมีการศึกษาถึงการนำวิธีการจัดการเรียนรู้แบบสร้างสรรค์ความรู้ด้วยเทคนิคระดมสมองกับการจัดการเรียนรู้แบบโยนิโสมนสิการ ไปใช้ในการพัฒนาทักษะการอ่าน และทักษะอื่นๆ ในกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

2.4 ควรมีการศึกษาการจัดการเรียนรู้แบบสร้างสรรค์ความรู้ด้วยเทคนิคระดมสมองกับการจัดการเรียนรู้แบบโยนิโสมนสิการ เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์การเขียนสร้างสรรค์และเจตคติต่อการเรียนกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยไปใช้ระดับชั้นอื่นๆ